अमुत्रापि परलोकेपि गतां वैवस्वतहृतामपि मां विदित्वा पराक्रम्य पराक्रमंकृत्वा आनेष्यत्येव अतोयूयं शंसतेत्यन्वयः ॥ ३५॥ गृध्रं जटायुषं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥३८ ॥
तुभ्यमितिपाठे त्वयेत्यर्थे आर्षतत् ॥ नशक्यइत्यत्रहेतुः सत्त्ववानित्यादि ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिरामाभि० रा० ति० आर० एकोनपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥
तं शब्दं जटायोपश्यमामितिशब्दं अवसुप्तः भोजनोत्तरं दिवैवगाढसुप्तोपि शुश्रुवे ॥ ततस्तेन शब्देन प्रबुद्धोरावणं निरैक्षत ॥ १ ॥ २ ॥ दशग्रीवेतिसंबुद्धिः ॥ अहं सत्य

विदित्वातुमहाबाहुरमुत्रापिमहाबलः ॥ आनेष्यतिपराक्रम्यवैवस्वतहृतामपि ॥ ३५॥ सातदाकरुणावाचोविलपंतीसुदुःखिता ॥ व
नस्पतिगतंगृध्रंददर्शायतलोचना ॥ ३६ ॥ सातमुद्वीक्ष्यसुश्रोणीरावणस्यवशंगता ॥ समाक्रंदद्भयपरादुःखोपहितयागिरा ॥ ३७॥
जटायोपश्यमामार्यह्रियमाणामनाथवत् ॥ अनेनराक्षसेंद्रेणकरुणंपापकर्मणा ॥ ३८ ॥ नैषवारयितुंशक्यस्त्वयाक्रूरेनिशाचरः ॥
सत्त्ववाञ्जितकाशीचसायुधश्चैवदुर्मतिः ॥ ३९ ॥ रामायतुयथातत्त्वंजटायोहरणंमम ॥ लक्ष्मणायचतत्सर्वमाख्यातव्यमशेषतः ॥
॥ ४० ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येआरण्यकांडेएकोनपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥७॥ ॥७॥ तंशब्द
मवसुप्तस्तुजटायुरथशुश्रुवे ॥ निरैक्षद्रावणंक्षिप्रंवैदेहींचददर्शसः ॥ १ ॥ ततःपर्वतशृंगाभस्तीक्ष्णतुंडःखगोत्तमः ॥ वनस्पतिगतःश्री
मान्व्याजहारशुभांगिरं ॥ २ ॥ दशग्रीवस्थितोधर्मेपुराणेसत्यसंश्रवः ॥ भ्रातस्त्वंनिंदितंकर्मकर्तुंनार्हसिसांप्रतं ॥ ३ ॥ जटायुर्नामना
म्याहंगृध्रराजोमहाबलः ॥ राजासर्वस्यलोकस्यमहेंद्रवरुणोपमः ॥ ४ ॥

संश्रवः सत्यप्रतिज्ञः सीतारक्षणे अहंसहायइत्युक्तत्वादितिभावः ॥ नाम्ना जटायु
रिति प्रसिद्धोऽतोमत्समक्षमीदृशं कर्म कर्तुं नार्हसि ॥ भ्रातरिति सामप्रयोगः ॥ यद्येवं नत्यक्ष्यसि तदा सत्यप्रतिज्ञत्वान्मयासह युद्धंभावीति दंडप्रयोगश्चव्यंग्यः ॥ ३ ॥
राजेति सर्वस्य लोकस्य राजत्वेन तवापि राजेतिध्वनितं ॥ ४ ॥